

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/140/2022
Identifikačné číslo spisu: 8717202318
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2024
Meno a priezvisko: Mgr. Dušan Čimo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:8717202318.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Pribinova 19, IČO: 00 151 700, proti žalovaným 1/ P. Z., narodenému X. Q. XXXX, 2/ U. Z., narodenej XX. Q. XXXX, obom W., V. X. XX a zastúpeným splnomocnenkyňou Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Poprad, Námestie svätého Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, 3/ Q. Y., narodenému X. P. XXXX a 4/ Q. Y., narodenej XX. R. XXXX, obom W., Q. Č. XX, o zaplatenie 1.521,86 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18C/5/2017, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. júna 2021 sp. zn. 23Co/28/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná 2/ je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 13. decembra 2019 č. k. 18C/5/2017-114 uložil všetkým štyrom žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne sumu 1.521,86 eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku; vyslovil tiež, že žalobkyňa má voči žalovaným 1/ až 4/ nárok na 100 % náhrady trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie len „nižšie súdy“) rozsudkom zo 17. júna 2021 sp. zn. 23Co/28/2020 na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovaným 1/ až 4/ v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že napadnutý rozsudok spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z

ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“). Namietala, že nižšie sudy sa dostatočne nevysporiadali s otázkou zanedbania náležitého dohľadu zo strany žalovanej 2/ vzhľadom na to, že v súlade s judikatúrou, ako aj názorom odbornej verejnosti, nemožno od zákonného zástupcu spravodlivo požadovať, aby vykonával dohľad nad maloletým neustále. Navrhla zrušiť rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zrušiť aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie jemu, resp. (do tretice) aby dovolací súd vo veci sám rozhodol tak, že žalobu voči nej (žalovanej 2/) v plnom rozsahu zamietne.

4. Žalobkyňa navrhla dovolanie odmietnuť, alternatívne ho pre zjavnú nedôvodnosť zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie, prečo bol namieste takýto postup (§ 451 ods. 3 CSP), uvádza nasledovné :

6. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

7. Podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada a podľa odseku 2 tu citovaného ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. V danom prípade uskutočneniu meritórneho prieskumu dovolaním napádaného rozsudku bránila práve bagateľná povaha sporu. Predmetom konania pred nižšími súdmi a teda aj následného dovolacieho konania bola (je) totiž pohľadávka žalobkyne vo výške 1.521,86 eur s príslušenstvom, nejde o prípad, v ktorom by spor šlo kvalifikovať ako spor s ochranou slabšej strany a desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu podania žaloby na súde prvej inštancie (24. februára 2017) činil 4.350 eur (tu porovnaj § 1 písm. a) nariadenia vlády č. 280/2016 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017). Nakoľko $1.521,86 < 4.350$, výška predmetu dovolacieho konania v tejto veci neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu, obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris) a preto je prípustnosť dovolania v zmysle § 422 CSP vylúčená.

9. So zreteľom na práve uvedené najvyšší súd dovolanie žalovanej 2/, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

10. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

11. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.